

SCRISOAREA ÎNTÂI A SFÂNTULUI APOSTOL PAUL

CĂTRE CORINTENI

I. INTRODUCERE

1.

Destinatarii

- ¹ Paul, chemat [să fie] apostol al lui Cristos Isus prin voința lui Dumnezeu, și fratele Sostene,
- ² către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, celor care au fost sfințiți în Cristos Isus, chemați [să fie] sfinți împreună cu toți cei care invocă în orice loc numele Domnului nostru Isus Cristos, Domnul lor și al nostru:
- ³ har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

Rugăciuni de mulțumire

- ⁴ Îi mulțumesc Dumnezeului meu întotdeauna cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu care v-a fost dat în Cristos Isus,
- ⁵ pentru că în el ați fost îmbogățiți în toate, în tot cuvântul și în toată cunoașterea.
- ⁶ Astfel, mărturia lui Cristos a fost întărită în voi,

- ⁷ așa încât să nu duceți lipsă de nici un har în timp ce așteptați revelarea Domnului nostru Isus Cristos,
- ⁸ care vă va întări până la sfârșit ca să fiți fără vină în ziua Domnului nostru Isus Cristos.
- ⁹ Credincios este Dumnezeu de care ați fost chemați la comuniunea cu Fiul său, Isus Cristos Domnul nostru.

II. DEZORDINI ÎN BISERICA DIN CORINT

DIVIZIUNI ÎN COMUNITATE

Cele patru grupări

- ¹⁰ Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Cristos, să fiți toți în armonie și să nu fie între voi dezbinări, ca să fiți desăvârșiți în același cuget și în aceeași simțire.
- ¹¹ De fapt, despre voi, frații mei, mi s-a adus la cunoștință, de către cei din [casa] Cloei, că între voi sunt certuri.
- ¹² Spun aceasta pentru că fiecare dintre voi zice: „Eu sunt al lui Paul”, „Eu sunt al lui Apolo”, „Eu sunt al lui Chefă”, „Eu sunt al lui Cristos”.
- ¹³ Oare a fost Cristos împărțit? Oare Paul a fost răstignit pentru voi, sau în numele lui Paul ați fost botezați?
- ¹⁴ Îi mulțumesc lui Dumnezeu că n-am botezat pe nici unul dintre voi, afară de Crispus și Gaius,
- ¹⁵ pentru ca nimeni să nu spună că ați fost botezați în numele meu.

¹⁶ I-am botezat și pe cei din casa lui Ștefan. În afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

¹⁷ Căci Cristos nu m-a trimis ca să botez, ci ca să vestesc evanghelia, nu cu înțelepciunea cuvântului, ca nu cumva să fie zădărnicită crucea lui Cristos.

Înțelepciunea crucii

¹⁸ Într-adevăr, cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, dar pentru noi, cei care ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.

¹⁹ Căci este scris:

*Voi nimici înțelepciunea celor înțelepți
și priceperea celor pricepuți o voi distruge.*

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde-i cărturarul? Unde-i cercetătorul acestei lumi? Oare n-a dovedit Dumnezeu că înțelepciunea acestei lumi este nebunie?

²¹ Dar pentru că lumea, prin înțelepciunea ei, nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, i-a plăcut lui Dumnezeu să-i mântuiască pe cei care cred prin nebunia predicării.

²² În timp ce iudeii cer semne, iar grecii caută înțelepciunea,

²³ noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni,

²⁴ dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

²⁵ Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.

Experiența corintenilor

- ²⁶ Fraților, cugetați la chemarea voastră: nu mulți sunt înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de neam ales,
- ²⁷ însă Dumnezeu a ales cele bune ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți. Dumnezeu a ales cele nesemnificative ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele puternice.
- ²⁸ Dumnezeu a ales cele de jos ale lumii și disprețuite, ba chiar cele ce nu sunt, ca să le distrugă pe cele ce sunt,
- ²⁹ așa încât nimeni să nu se poată mândri înaintea lui Dumnezeu.
- ³⁰ Iar voi, datorită lui, sunteți în Cristos Isus, care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea,
- ³¹ pentru ca, după cum este scris: *Cine se laudă, în Domnul să se laude.*

2.

Metoda predicării lui Paul

- ¹ Și eu, fraților, când am venit la voi, am venit să vă vestesc misterul lui Dumnezeu, nu prin măiestria cuvântului sau prin înțelepciune.
- ² Într-adevăr, n-am voit să știu nimic altceva decât pe Isus Cristos, și pe acesta răstignit.
- ³ Eu însumi am venit la voi în slăbiciune, cu frică și cuprins de neliniște,
- ⁴ iar cuvântul meu și predica mea n-au constatat în discursuri convingătoare ale înțelepciunii [omenești], ci în adevărarea Duhului și a puterii,
- ⁵ astfel încât credința voastră să fie [bazată] nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

Înțelepciunea evangheliei

⁶ Totuși, noi vorbim de înțelepciune printre cei desăvârșiți, dar nu de înțelepciunea lumii acesteia, nici a conducătorilor acestei lumi care sunt pieritori.

⁷ Însă noi vorbim de înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu, care a fost tăinuită, și pe care Dumnezeu o hotărâse înaintea veacurilor spre gloria noastră,

⁸ pe care nici unul dintre conducătorii lumii acesteia n-a cunoscut-o, căci dacă ar fi cunoscut-o, nu l-ar fi răstignit pe Domnul gloriei.

⁹ Însă, după cum este scris:

Lucruri pe care *ochiul nu le-a văzut*

și urechea nu le-a auzit

și la inima omului nu s-au suit,

pe acestea le-a pregătit Dumnezeu

celor care îl iubesc pe el.

¹⁰ Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul, căci Duhul cercetează toate, chiar și profunzimile lui Dumnezeu.

¹¹ De fapt, cine dintre oameni cunoaște ceea ce este în om dacă nu duhul omului care este în [om]? Tot la fel, nimeni nu a cunoscut cele ale lui Dumnezeu în afară de Duhul lui Dumnezeu.

¹² Iar noi nu am primit duhul lumii, ci am primit Duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem [darurile] care ne-au fost date de Dumnezeu.

¹³ Despre acestea vorbim, nu în cuvinte învățate de la înțelepciunea omenească, ci în [cuvinte] învățate de la Duh, demonstrând prin cuvintele spirituale [realitățile] spirituale.

¹⁴ Omul [numai] cu firea lui nu acceptă cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nu le poate cunoaște pentru că acestea trebuie să fie judecate în mod spiritual.

¹⁵ Dimpotrivă, [omul] spiritual judecă toate, iar el nu este judecat de nimeni.

16 *Într-adevăr, cine a cunoscut gândirea Domnului
ca să-l învețe?*

Însă noi avem gândirea lui Cristos.

3.

Lipsa de maturitate a corintenilor

- ¹ Iar eu, fraților, n-am putut să vă vorbesc ca unor [oameni] spirituali, ci ca unor [oameni] de carne, ca unor copilași în Cristos.
- ² V-am dat să beți lapte, nu mâncare [solidă], pentru că încă nu [o] puteați [primi], ba nici acum nu puteți
- ³ pentru că sunteți încă [oameni] de carne. Într-adevăr, când între voi există invidie și ceartă, nu sunteți oare [oameni] de carne și nu umblați în felul oamenilor?
- ⁴ Când unul spune: „Eu sunt al lui Paul”, iar altul: „Eu al lui Apolo”, nu sunteți voi oameni?

Misiunea celor care predică evanghelia

- ⁵ Dar ce este Apolo? Sau ce este Paul? Niște slujitori, fiecare după cum i-a dat Domnul, prin care ați [început] să credeți.
- ⁶ Eu am plantat, Apolo a udat, însă Dumnezeu a făcut să crească,
- ⁷ așa încât nici cel care plantează, nici cel care udă nu este nimic, ci Dumnezeu, cel care face să crească.
- ⁸ Și cel care plantează, și cel care udă sunt una și fiecare își va primi plata proprie după truda proprie.
- ⁹ Căci noi suntem colaboratorii lui Dumnezeu, iar voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.

- ¹⁰ După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, ca un arhitect înțelept, eu am pus temelia, iar un altul construiește deasupra, dar fiecare să aibă grijă cum construiește.
- ¹¹ Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie în afară de cea existentă, care este Isus Cristos.
- ¹² Dar dacă cineva pune pe această temelie aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie,
- ¹³ lucrarea fiecăruia va fi dată pe față, căci ziua [Domnului] o va face cunoscută, pentru că în foc va fi dezvăluită și focul va arăta cum este lucrarea fiecăruia.
- ¹⁴ Dacă lucrarea pe care cineva o construiește deasupra rămâne, va primi răsplată,
- ¹⁵ dacă lucrarea lui va fi arsă, va fi pedepsit. El va fi totuși mântuit, dar numai ca prin foc.
- ¹⁶ Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?
- ¹⁷ Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, și Dumnezeu îl va distruge pe el. Căci templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt.
- ¹⁸ Să nu se înșele nimeni! Dacă cineva dintre voi crede că este înțelept în lumea aceasta, să devină nebun ca să devină înțelept,
- ¹⁹ pentru că înțelepciunea acestei lumi este o nebunie înaintea lui Dumnezeu, căci este scris:
- El îi va pierde pe cei înțelepți în șiretenia lor*
- ²⁰ și din nou:
- Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți,
el știe că sunt zadarnice.*
- ²¹ Astfel încât nimeni să nu se laude cu oamenii, căci toate sunt ale voastre:
- ²² fie Paul, fie Apolo, fie Chefa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare: toate sunt ale voastre,
- ²³ iar voi sunteți ai lui Cristos, iar Cristos al lui Dumnezeu.

Autoritatea lui Paul

- ¹ Orice om să ne considere în felul acesta: ca pe niște slujitori ai lui Cristos, administratori ai tainelor lui Dumnezeu,
- ² iar ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios.
- ³ Pentru mine contează prea puțin dacă sunt judecat de voi sau de vreun tribunal omenesc. Ba, mai mult, nici eu nu mă judec pe mine.
- ⁴ De fapt, conștiința nu mă acuză cu nimic, dar nu sunt justificat prin aceasta. Cel care mă judecă este Domnul.
- ⁵ Așadar, să nu judecați nimic înainte de vreme, până când va veni Domnul. El va lumina cele ascunse de întuneric și va descoperi planurile inimilor și atunci fiecare va primi de la Dumnezeu lauda cuvenită.
- ⁶ Acestea, fraților, le-am dat ca un exemplu despre mine și Apolo spre binele vostru ca să învățați de la noi: [să nu treceți] peste cele scrise ca nu cumva vreunul dintre voi să se laude cu unul împotriva celui alt.
- ⁷ Căci cine te face mai deosebit de alții? Ce ai ce nu ai primit? Dar dacă ai primit, de ce te mândrești ca și cum nu ai fi primit?
- ⁸ V-ați săturat deja! V-ați și îmbogățit de-acum? Ați domnit fără de noi! Într-adevăr, ar fi fost bine să domniți, ca să domnim și noi împreună cu voi!
- ⁹ Căci ni se pare că Dumnezeu ne-a făcut pe noi, apostolii, cei din urmă, ca niște condamnați la moarte, fiindcă am devenit ca un spectacol pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni.
- ¹⁰ Noi suntem nebuni pentru Cristos, voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, voi sunteți tari; voi [vă bucurați] de cinste, iar noi, de dispreț.
- ¹¹ Până în ceasul de acum, suntem flămânzi și însetați, suntem goi și chinuiți și pribegim.
- ¹² Ne trudim, muncind cu mâinile noastre. Fiind batjocoriți, binecuvântăm; fiind persecutați, răbdăm;

- ¹³ fiind insultați, răspundem cu blândețe. Am ajuns gunoiul lumii, murdăria tuturor până acum.
- ¹⁴ Vă scriu acestea, nu ca să vă fac de rușine, ci ca să vă mustru ca pe niște copii iubiți ai mei.
- ¹⁵ Căci chiar dacă ați avea zeci de mii de învățători în Cristos, nu aveți mai mulți părinți: eu v-a dat naștere în Cristos Isus prin evanghelie.
- ¹⁶ Așadar, vă îndemn: fiți imitatorii mei!

Planuri de călătorie

- ¹⁷ Tocmai de aceea l-am trimis la voi pe Timotei, care este copilul meu iubit și credincios în Domnul. El vă va aminti căile mele în Cristos Isus, așa cum învăț pretutindeni, în fiecare Biserică.
- ¹⁸ Unii s-au îngâmfat ca și cum eu n-aș mai veni la voi.
- ¹⁹ Însă voi veni în curând la voi, dacă Domnul va voi, și voi cunoaște nu doar cuvântul celor îngâmfați, ci și puterea [lor],
- ²⁰ pentru că împărăția lui Dumnezeu nu [constă] în cuvinte, ci în putere.
- ²¹ Ce vreți? Să vin la voi cu varga sau cu iubirea și cu duhul blândeții?

DEZORDINI MORALE

Un caz de incest

- ¹ Se aude de peste tot că ar fi la voi desfrâu și încă un astfel de desfrâu cum [nu este] nici între păgâni: cineva trăiește cu femeia tatălui său.
- ² Iar voi v-ați îngâmfat, în loc să vă întristați mai degrabă, ca să-l scoateți din mijlocul vostru pe cel care săvârșește o astfel de faptă!
- ³ Dar eu, deși absent cu trupul, dar prezent cu duhul, l-am și judecat deja, ca și cum aș fi fost de față, pe cel care a săvârșit o asemenea faptă.
- ⁴ În numele Domnului nostru Isus, fiind adunați împreună, voi și duhul meu, prin puterea Domnului nostru Isus,
- ⁵ să-l dăm pe unul ca acesta Satanei, spre pieirea trupului său ca să-i fie mântuit sufletul, în ziua Domnului.
- ⁶ Nu este bună lauda voastră! Nu știți că puțin aluat dospește întreaga frământătură?
- ⁷ Curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți, fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit.
- ⁸ Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiurii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

Excomunicarea creștinilor imorali

- ⁹ V-am scris în scrisoarea mea să nu vă amestecați cu desfrânații.
- ¹⁰ Nu [mă refer] la toți cei desfrânați din lumea aceasta, sau la cei lacomi, sau hrăpăreți sau idolatri, căci atunci ați fi datori să ieșiți din lume.
- ¹¹ Acum însă v-am scris să nu vă amestecați cu cel care, deși se numește frate, este desfrânat sau lacom, sau idolatru, sau bârfitor, sau bețiv, sau hrăpăreț: cu unul ca acesta nici măcar să nu stați la masă.
- ¹² De fapt, de ce i-aș judeca eu pe cei de afară? Oare nu-i judecați voi pe cei dinăuntru?

¹³ Dar pe cei din afară îi va judeca Dumnezeu. *Scoateți-l afară dintre voi pe cel rău!*

6.

Procesele la tribunalele păgâne

¹ Îndrăznește cineva dintre voi, care are vreo pricină cu un altul, să se lase judecat de cei nedrepti, și nu de sfinți?

² Sau nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea este judecată de voi, sunteți nevrednici [ca să judecați] probleme mărunte?

³ Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu atât mai mult [problemele] vieții [acesteia].

⁴ Așadar, dacă aveți neînțelegeri [în probleme] ale vieții [acesteia], îi puneți judecători pe aceia care nu au nici o trecere în Biserică?

⁵ O spun spre rușinea voastră: oare chiar nu este între voi niciun înțelept care să poată judeca între frați?

⁶ Însă frate cu frate se judecă și aceasta înaintea celor necredincioși?

⁷ Deja numai simplul fapt că aveți procese între voi este o decădere. De ce nu acceptați mai degrabă să fiți nedreptățiți? Pentru ce nu acceptați mai degrabă să fiți păgubiți?

⁸ Ba chiar voi faceți nedreptate și faceți și pagubă și aceasta chiar fraților.

⁹ Sau nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați: nici desfrânații, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei cu perversiuni sexuale, nici homosexualii,

¹⁰ nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici bârfitorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

¹¹ Și așa erați unii dintre voi, dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost justificați în numele Domnului Isus Cristos și în Duhul Dumnezeului nostru.

Gravitatea păcatelor de necurăție

- ¹² Toate îmi sunt permise, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt permise, dar nu mă voi lăsa stăpânit de nimic.
- ¹³ Mâncărurile sunt pentru pânțece și pânțelece pentru mâncăruri, dar Dumnezeu va distruge și acestea și acelea. Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul și Domnul pentru trup.
- ¹⁴ Iar Dumnezeu, care l-a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi prin puterea sa.
- ¹⁵ Nu știți voi că trupurile voastre sunt membrele lui Cristos? Voi lua atunci membrele lui Cristos și le voi face membrele unei desfrânate? Nicidecum!
- ¹⁶ Sau nu știți că cel care se unește cu o desfrânată este un singur trup cu ea? Căci *cei doi, spune, vor fi un singur trup*.
- ¹⁷ Dimpotrivă, cel care se unește cu Domnul este un singur duh cu el.
- ¹⁸ Fugiți de desfrânare! Orice alt păcat pe care îl face omul este în afara trupului. Însă cel care se dedă la desfrânare păcătuiește în propriul său trup.
- ¹⁹ Sau nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care îl aveți de la Dumnezeu și că nu sunteți ai voștri?
- ²⁰ Căci ați fost cumpărați cu un preț mare. Așadar, preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru!

III. RĂSPUNSURI LA PROBLEMELE CORINTENILOR

CĂSĂTORIA ȘI CELIBATUL

Căsătoria și datoriile celor căsătoriți

- ¹ Referitor la cele ce mi le-ați scris, este bine ca omul să nu se atingă de femeie.
- ² Totuși, pentru a evita desfrânările, fiecare [bărbat] să-și aibă soția lui și fiecare [femeie] să-și aibă bărbatul ei.
- ³ Bărbatul să-și îndeplinească datoria față de soție, la fel și soția față de bărbat.
- ⁴ Femeia nu este stăpână pe propriul trup, ci bărbatul; la fel, nici bărbatul nu este stăpân pe propriul trup, ci femeia.
- ⁵ Să nu vă lipsiți unul de celălalt decât cu consimțământ, pentru un anumit timp, ca să vă dedicați rugăciunii și iarăși să fiți împreună ca să nu vă ispitească Satana din cauza nestăpânirii voastre.
- ⁶ Vă spun lucrul acesta ca o îngăduință, nu ca o poruncă.
- ⁷ Eu aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine, însă fiecare își are carisma proprie de la Dumnezeu, unul într-un fel, altul în alt fel.
- ⁸ Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine pentru ei dacă rămân ca mine.
- ⁹ Dar dacă nu se pot stăpâni, să se căsătorească, pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.
- ¹⁰ Celor căsătoriți le poruncesc, nu eu, ci Domnul: femeia să nu se despartă de bărbat.
- ¹¹ Dar dacă se desparte, să rămână necăsătorită sau să se împace cu bărbatul, iar bărbatul să nu-și lase soția.
- ¹² Celorlalți le spun, eu, nu Domnul: dacă un frate are o soție necreștină și ea consimte să locuiască cu el, să nu o lase.
- ¹³ Iar dacă o femeie are un bărbat necreștin și acesta consimte să locuiască cu ea, să nu-și lase bărbatul,
- ¹⁴ căci bărbatul necreștin este sfințit prin femeie, iar femeia necreștină este sfințită prin frate; altfel, copiii voștri ar fi necurați, însă ei sunt sfinți.

- ¹⁵ Dar dacă cel necreștin vrea să se despartă, să se despartă: în cazuri de acestea, fratele sau sora nu sunt legați. Dumnezeu v-a chemat la pace.
- ¹⁶ Căci cum [poți să] știi, tu, femeie, dacă îți vei mântui bărbatul? Sau cum poți ști, tu, bărbatul, dacă îți vei mântui soția?
- ¹⁷ În afară de aceste cazuri, să umble fiecare așa cum i-a dat Domnul, așa cum l-a chemat Dumnezeu pe fiecare. Astfel stabilesc eu în toate Bisericele.
- ¹⁸ Cine a fost chemat pe când era circumcis să rămână așa; cine a fost chemat pe când era necircumcis să nu se circumcidă.
- ¹⁹ Nici circumcizia nu înseamnă nimic și nici necircumcizia nu înseamnă nimic, ci numai respectarea poruncilor lui Dumnezeu.
- ²⁰ Fiecare să rămână în starea în care era când a fost chemat.
- ²¹ Erai sclav când ai fost chemat? Nu te îngrijora! Dar dacă poți să devii liber, mai degrabă profită,
- ²² căci sclavul chemat în Domnul este libertul Domnului, la fel cum cel liber care este chemat este sclavul Domnului.
- ²³ Voi ați fost cumpărați cu un preț mare. Nu deveniți sclavii oamenilor.
- ²⁴ Fraților, fiecare să rămână înaintea lui Dumnezeu în starea în care era când a fost chemat.

Starea de celibat

- ²⁵ Cât despre fecioare, nu am nici o poruncă de la Domnul, însă le dau un sfat, ca unul care am primit de la Domnul [harul] de a fi vrednic de crezare.
- ²⁶ Eu cred că este bine, din cauza dificultății [timpului] de față, e bine ca omul să fie așa:
- ²⁷ ești legat de femeie, nu căuta să te desparti; nu ești legat de femeie, nu căuta femeie.
- ²⁸ Totuși, dacă te căsătorești, nu păcătuiești. Iar dacă o fecioară se căsătorește, nu păcătuiește. Dar aceștia vor avea suferințe în trupul lor. Eu însă vreau să vă cruț.

- ²⁹ Fraților, eu vă spun aceasta: timpul s-a scurtat. În rest, cei care au femeie să fie ca și cum nu ar avea,
- ³⁰ cei care plâng ca și cum nu ar plânge, cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura, cei care cumpără, ca și cum nu ar poseda,
- ³¹ cei care se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi: căci figura acestei lumi trece.
- ³² Eu aș vrea ca voi să fiți fără griji. Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului,
- ³³ însă cel care este căsătorit se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă soției,
- ³⁴ și este împărțit. Tot așa și femeia necăsătorită, tot așa și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh, însă cea căsătorită se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă bărbatului.
- ³⁵ Aceasta o spun spre avantajul vostru, nu ca să vă întind o cursă, ci pentru ceea ce este vrednic de cinste și conduce la Domnul, fără abatere.
- ³⁶ Dacă cineva crede că este o rușine dacă fecioara lui trece de floarea vârstei, și așa trebuie să fie, să facă ceea ce vrea. Nu păcătuiește. Ei să se căsătorească.
- ³⁷ Dar dacă cineva a hotărât în inima lui, cu tărie, fără să fie constrâns și are putere asupra propriei voințe și a judecat astfel în inima sa, să o păstreze fecioară, va face bine.
- ³⁸ Așa încât cel care își dă în căsătorie fecioara sa face bine, iar cel care nu o dă în căsătorie va face și mai bine.
- ³⁹ O femeie este legată cât timp îi trăiește bărbatul. Dar dacă îi moare bărbatul, este liberă să se căsătorească cu cine vrea, numai în Domnul.
- ⁴⁰ Însă, după părerea mea, ar fi mai fericită dacă ar rămâne așa. Cred că am și eu Duhul lui Dumnezeu.

CARNEA JERTFITĂ IDOLILOR

Pericolul de a da scandal

- ¹ Cât despre cele jertfite idolilor, știu că toți avem cunoștință. Dar știința umflă, pe când iubirea edifică.
- ² Dacă cineva crede că știe ceva, încă nu a cunoscut cum trebuie să cunoască.
- ³ Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu, acela este cunoscut de el.
- ⁴ Referitor la consumarea celor jertfite idolilor, știm că idolul nu este nimic pe lume și că nu este decât un singur Dumnezeu.
- ⁵ Căci, chiar dacă sunt numiți zei fie în cer, fie pe pământ, așa încât sunt mulți zei și mulți stăpâni,
- ⁶ pentru voi există un singur Dumnezeu, Tatăl, de la care vin toate și pentru care suntem, și un singur Domn, Isus Cristos, prin care sunt toate și prin care suntem și noi.
- ⁷ Dar nu în toți este cunoștința. Căci unii, din obișnuința de până acum cu idolul, mănâncă ceva ca jertfit idolilor și conștiința lor, fiind slabă, se pătează.
- ⁸ Dar nu mâncarea ne apropie de Dumnezeu: dacă nu mâncăm, nu ne lipsește și dacă mâncăm, nu câștigăm.
- ⁹ Vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să devină o piatră de poticnire pentru cei slabi.
- ¹⁰ Căci dacă cineva te-ar vedea pe tine, care ai cunoștință, șezând la masă într-un templu al idolilor, conștiința lui, care este slabă, nu va fi determinată să mănânce cele jertfite idolilor?
- ¹¹ Atunci cel slab, fratele pentru care a murit Cristos, va pieri din cauza cunoașterii tale.
- ¹² Păcătuind în felul acesta împotriva fraților și rănindu-le conștiința slabă, păcătuiți împotriva lui Cristos.
- ¹³ De aceea, dacă mâncarea îl scandalizează pe fratele meu, nu voi mânca în veci carne ca să nu-l scandalizez pe fratele meu.

Exemplul personal al lui Paul

- ¹ Nu sunt eu oare liber? Nu sunt eu apostol? Nu l-am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul?
- ² Dacă pentru alții nu sunt apostol, cel puțin pentru voi sunt, căci voi sunteți sigiliul apostolatului meu în Domnul.
- ³ Aceasta este apărarea mea în fața celor care mă judecă.
- ⁴ Oare nu avem libertatea să mâncăm și să bem?
- ⁵ Nu avem oare dreptul să luăm cu noi o femeie soră ca și ceilalți apostoli și frații Domnului și Chefa?
- ⁶ Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm
- ⁷ Dar cine merge la luptă pe cheltuiala proprie? Cine plantează o vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine păzește o turmă și nu se hrănește din laptele turmei?
- ⁸ Oare spun eu acestea numai ca om, sau și Legea le spune?
- ⁹ Căci în Legea lui Moise este scris: *Să nu legi gura boului care treieră*. Oare Dumnezeu se referă la boi,
- ¹⁰ sau tocmai despre noi vorbește? Da, pentru noi este scris, căci cel care ară trebuie să are cu speranță și cel care treieră trebuie să o facă cu speranța că va avea parte.
- ¹¹ Dacă noi am semănat în voi cele spirituale, este oare mare lucru ca noi să secerăm bunurile voastre materiale?
- ¹² Dacă alții au obținut acest drept asupra voastră, oare nu [avem] noi mai mult? Însă noi nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci răbdăm totul ca să nu punem vreo piedică evangheliei lui Cristos.
- ¹³ Nu știți că lucrătorii templului mănâncă din cele ale templului, iar cei care slujesc la altar au parte din altar?
- ¹⁴ Tot așa a rânduit și Domnul ca cei care predică evanghelia să trăiască din evanghelie.
- ¹⁵ Însă eu nu m-am folosit de nici unul din aceste drepturi. Nu v-am scris acestea ca să mi se facă și mie tot așa. Mai bine să mor decât... Nimeni nu-mi va lua această laudă.

- ¹⁶ Dacă vestesc evanghelia nu am niciun [motiv de] laudă pentru că datoria mă obligă. Vai mie dacă nu vestesc evanghelia.
- ¹⁷ Căci dacă fac aceasta de bunăvoie, am răsplată, dar dacă o fac fără de voie, [îndeplinesc] o misiune ce mi-a fost încredințată.
- ¹⁸ Așadar, care este răsplata mea? Este aceea ca să vestesc fără plată evanghelia și să nu mă folosesc de dreptul pe care mi-l dă evanghelia.
- ¹⁹ Căci, deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor ca să-i câștig pe cât mai mulți.
- ²⁰ Am devenit iudeu pentru iudei, ca să-i câștig pe iudei. [Am devenit] supus Legii pentru cei [supuși] Legii, chiar dacă eu nu sunt sub Lege, ca să-i câștig pe cei [supuși] Legii.
- ²¹ Am devenit un fărădelege pentru cei fărădelege, ca să-i câștig pe cei fărădelege chiar dacă nu sunt fără Legea lui Dumnezeu, dar sub legea lui Cristos.
- ²² Am devenit slab pentru cei slabi, ca să-i câștig pe cei slabi. M-am făcut totul pentru toți, ca să-i câștig măcar pe unii.
- ²³ Toate le fac pentru evanghelie, ca să am și eu parte de ea.
- ²⁴ Nu știți voi că cei care aleargă pe stadion, toți aleargă, însă numai unul primește premiul? Alergați în așa fel ca să-l câștigați.
- ²⁵ Orice atlet renunță la toate. Ei o fac pentru a primi o coroană pieritoare. Însă noi [pentru] una nepieritoare.
- ²⁶ Deci eu așa alerg, nu fără rost; așa lupt cu pumnul, dar nu lovind în aer.
- ²⁷ Îmi chinuiesc trupul și îl fac sclav ca nu cumva, după ce am predicat altora, eu însumi să fiu respins.

10.

Exemple din Vechiul Testament

- ¹ Nu vreau, fraților, ca voi să nu știți: părinții noștri au fost cu toții sub nor și toți au trecut prin mare
- ² și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare.

- ³ Toți au mâncat aceeași hrană spirituală
- ⁴ și toți au băut aceeași băutură spirituală pentru că ei beau din stânca spirituală care îi urma, iar piatra era Cristos.
- ⁵ Totuși cei mai mulți dintre ei nu i-au plăcut lui Dumnezeu, de aceea au pierit în pustiu.
- ⁶ De fapt, acestea au devenit pentru noi exemple, ca să nu dorim cele rele, așa cum au dorit ei.
- ⁷ Nici să nu fiți idolatri așa cum au fost unii dintre ei, după cum este scris: *S-a așezat poporul să mănânce și să bea și s-au sculat la joc.*
- ⁸ Nici să nu ne dedăm la desfrânare cum s-au dedat la desfrânare unii dintre ei și au căzut într-o singură zi douăzeci și trei de mii.
- ⁹ Nici să nu-l ispitim pe Cristos, așa cum l-au ispitit unii dintre ei și au pierit de șerpi.
- ¹⁰ Nici să nu murmurați așa cum au murmurat unii dintre ei și au fost nimiciți de [îngerul] nimicitor.
- ¹¹ Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie un exemplu și au fost scrise ca avertizare pentru noi, cei la care a ajuns sfârșitul veacurilor,
- ¹² așa încât cel care crede că se ține pe picioare să vadă să nu cadă.
- ¹³ Încă nu v-a încercat vreo ispită care să depășească măsura omenească. Dumnezeu este credincios: el nu va permite să fiți ispitiți peste ceea ce puteți, însă o dată cu ispita vă va da și o ieșire ca să o puteți îndura.

Euharistia în comparație cu banchetele sacrificiale păgâne

- ¹⁴ Tocmai de aceea, iubiții mei, fugiți de idolatrie.
- ¹⁵ Vă vorbesc ca unor [oameni] înțelepți: judecați voi înșivă ceea ce vă spun.
- ¹⁶ Potirul binecuvântării pe care îl binecuvântăm nu este oare împărtășire cu sângele lui Cristos? Pâinea pe care o frângem nu este oare împărtășire cu trupul lui Cristos?

- ¹⁷ Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți, suntem un singur trup, căci toți ne împărtășim din aceeași unică pâine.
- ¹⁸ Priviți Israelul după trup. Cei care mănâncă din jertfe nu sunt ei oare părtași ai altarului?
- ¹⁹ Așadar, ce zic? Oare ceea ce este jertfit idolului înseamnă ceva? Sau idolul este ceva?
- ²⁰ Dar ceea ce jertfesc ei jertfesc demonilor, și nu lui Dumnezeu. Eu nu vreau ca voi să fiți părtași cu demonii.
- ²¹ Nu puteți să beți și potirul Domnului și potirul demonilor; nu puteți să luați parte și la masa Domnului și la masa demonilor.
- ²² Sau vrem să-l provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai tari decât el?
- ²³ Toate sunt permise, dar nu toate sunt de folos. Toate sunt permise, dar nu toate edifică.
- ²⁴ Nimeni să nu-și caute propriile interese, ci ale altuia.
- ²⁵ Mâncați tot ce se vinde în piață fără să puneți întrebări pentru conștiință,
- ²⁶ *căci al Domnului este pământul și plinătatea lui.*
- ²⁷ Dacă cineva dintre necredincioși vă cheamă la masă și vreți să mergeți, mâncați tot ceea ce vă pune înaintea, fără să puneți nici o întrebare pentru conștiință.
- ²⁸ Însă, dacă vă spune cineva: „Aceasta a fost jertfită idolilor”, să nu mâncați, din cauza celui ce v-a avertizat și din cauza conștiinței.
- ²⁹ Vorbesc aici nu de conștiința voastră, ci de a celui alt, căci de ce libertatea mea să fie judecată de conștiința altcuiva?
- ³⁰ Dacă iau parte [la masă] cu bucurie, de ce să fiu dojenit pentru lucrul pentru care eu aduc mulțumire?
- ³¹ Așadar, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, toate să le faceți spre gloria lui Dumnezeu.
- ³² Să fiți fără vină [înaintea] iudeilor, a grecilor și a Bisericii lui Dumnezeu,
- ³³ după cum mă străduiesc și eu să le fiu pe plac tuturor în toate, căutând nu folosul meu, ci al celor mulți ca să se mântuiască.

¹ Fiți imitatorii mei așa cum eu sunt al lui Cristos.

COMPORTAMENTUL ÎN CULTUL PUBLIC

Femeia și bărbatul înaintea Domnului

² Vă laud că vă toți vă aduceți aminte de mine și că țineți tradițiile așa cum vi le-am transmis.

³ Vreau să știți: Cristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii este bărbatul și capul lui Cristos este Dumnezeu.

⁴ Oricare bărbat care se roagă sau profetește având capul acoperit își face de rușine capul.

⁵ Însă orice femeie care se roagă sau profetește cu capul neacoperit își face de rușine capul pentru că este același lucru ca și cum ar fi rasă.

⁶ Dacă o femeie nu se acoperă, să-și taie părul. Dar dacă este o rușine pentru o femeie să-și taie părul sau să se radă, atunci să se acopere.

⁷ Bărbatul nu este dator să-și acopere capul pentru că este chipul și gloria lui Dumnezeu, pe când femeia este gloria bărbatului.

⁸ Căci nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat.

⁹ Și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

¹⁰ De aceea, femeia este datoare să aibă un semn de supunere pentru îngeri.

¹¹ Totuși, nici femeia fără bărbat și nici bărbatul fără femeie în Domnul.

¹² Căci așa cum femeia este din bărbat, tot la fel și bărbatul există prin femeie și toate sunt de la Dumnezeu.

- ¹³ Judecați voi înșivă: se cuvine oare ca femeia să se roage, înaintea lui Dumnezeu, descoperită?
- ¹⁴ Nu vă învață firea că este o necinste ca bărbatul să poarte părul lung,
- ¹⁵ în timp ce este o glorie ca femeia să aibă părul lung? Căci părul lung îi este dat ca un văl.
- ¹⁶ Dacă cuiva i se pare că este certăreț, nici noi nu avem alt obicei și nici Bisericele lui Dumnezeu.

Abuzuri la masa Domnului

- ¹⁷ Învățându-vă aceasta, nu vă laud, căci vă adunați nu spre binele, ci spre dauna voastră.
- ¹⁸ În primul rând, aud că atunci când vă adunați, între voi sunt dezbinări și în parte o cred.
- ¹⁹ De fapt, trebuie să fie și grupări între voi ca să iasă la lumină cei stimați dintre voi.
- ²⁰ Așadar, când vă adunați la un loc, n-o faceți ca să mâncați Cina Domnului,
- ²¹ căci fiecare se grăbește să-și ia propria cină ca s-o mănânce și unul rămâne flămând, pe când altul se îmbată.
- ²² Oare nu aveți case ca să mâncați și să beți, sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu și vreți să-i faceți de rușine pe cei care nu au? Ce să vă zic? Să vă laud? În privința aceasta nu vă laud.

Instituirea Euharistiei (Mt 26, 26-29; Mc 14, 22-25; Lc 22, 14-20)

- ²³ Căci eu am primit de la Domnul ceea ce v-am transmis: că Domnul Isus, în noaptea în care era vândut, a luat pâinea
- ²⁴ și, mulțumind, a frânt-o și a zis: „Acesta este trupul meu cel care este pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea”.

²⁵ De asemenea, după cină, a luat potirul spunând: „Acesta este potirul noului legământ în sângele meu. Faceți aceasta ori de câte ori beți în amintirea mea”.

²⁶ Căci ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din potirul acesta, vestiți moartea Domnului până când va veni.

Recomandări pentru participarea la masa euharistică

²⁷ Astfel, cine mănâncă pâinea și bea potirul Domnului în mod nevrednic va fi vinovat față de trupul și sângele Domnului.

²⁸ De aceea, omul să se cerceteze și astfel să mănânce din pâine și să bea din potir.

²⁹ Căci cine mănâncă și bea nesocotind trupul, își mănâncă și își bea propria condamnare.

³⁰ De aceea sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și mulți au murit.

³¹ Dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu am mai fi judecați.

³² Dar fiind judecați de Domnul, suntem corectați, ca să nu fim condamnați împreună cu lumea.

³³ Așadar, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

³⁴ Dacă îi este foame cuiva, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre condamnare. Celelalte le voi hotărî când voi veni.

12.

Carismele în Biserică

¹ Iar cât privește darurile spirituale, nu vreau, fraților, să rămâneți în ignoranță.

- ² Voi știți că, atunci când erați păgâni, mergeați la idolii cei muți ca și cum ați fi fost mânați.
- ³ De aceea, vă fac cunoscut că nimeni care vorbește prin Duhul lui Dumnezeu nu spune „Anatema să fie Isus” și nimeni nu poate să spună „Isus este Domnul” decât prin Duhul Sfânt.
- ⁴ Există diferite daruri, dar este același Duh.
- ⁵ Sunt diferite slujiri, dar este același Domn.
- ⁶ Sunt diferite lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toți.
- ⁷ Fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului spre binele comun.
- ⁸ Căci unuia [îi este dat] prin Duhul cuvântul înțelepciunii, altuia, cuvântul cunoașterii, după același Duh,
- ⁹ iar altuia, datorită aceluiasi Duh, credința, altuia, darul vindecărilor, prin același unic Duh;
- ¹⁰ unuia [îi este dată] puterea de a face minuni, altuia, profeția, altuia, discernământul duhurilor, altuia, varietatea limbilor, iar altuia, interpretarea limbilor.
- ¹¹ Însă toate acestea le lucrează unul și același Duh, care împarte fiecăruia după cum vrea.

Trupul mistic al lui Cristos

- ¹² Așa cum trupul este unul și are multe membre, iar toate membrele trupului, deși sunt multe, formează un singur trup, tot la fel și Cristos.
- ¹³ Căci noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a fi un [singur] trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.
- ¹⁴ Trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.
- ¹⁵ Dacă piciorul ar spune: „Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup” oare pentru aceasta nu este din trup?
- ¹⁶ Și dacă urechea ar spune: „Pentru că nu sunt ochi, nu sunt din trup”, oare pentru aceasta nu este din trup?

- 17 Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Și dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?
- 18 Acum însă Dumnezeu a pus membre în trup, pe fiecare dintre ele, așa cum a voit.
- 19 Deci, dacă toate ar fi un singur membru, unde ar fi trupul?
- 20 Însă acum, deși sunt multe membre, există un singur trup.
- 21 Ochiul nu poate să spună mâinii: „Nu am nevoie de tine” și nici capul [nu poate să spună] picioarelor: „Nu am nevoie de voi”.
- 22 Ba, cu mult mai mult, membrele trupului, care par mai slabe, sunt mai necesare
- 23 și pe cele care par a fi fără cinste le îmbrăcăm cu mai multă cinste și cele ale noastre de care ne rușinăm sunt tratate cu mai multă cuviință;
- 24 în timp ce cele cuviincioase ale noastre nu au nevoie. Dar Dumnezeu a alcătuit astfel trupul încât să dea cinste mai mare celor care duc lipsă de ea,
- 25 ca să nu fie dezbinare în trup, ci membrele să se îngrijească la fel unele de altele.
- 26 Dacă suferă un membru, toate membrele suferă împreună cu el, iar dacă este cinstit un membru, toate se bucură cu el.
- 27 Voi sunteți trupul lui Cristos și membru fiecare în parte.
- 28 Și cei pe care Dumnezeu i-a pus în Biserică sunt: mai întâi apostolii, în al doilea rând profeții, în al treilea rând învățătorii, apoi cei care au puterea [minunilor], apoi carisma vindecărilor, a ajutorării, a conducerii, a limbilor diferite.
- 29 Oare sunt toți apostoli? Oare toți sunt profeți? Oare toți învățători? Oare au toți puterea minunilor?
- 30 Oare au toți carisma vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți interpretează?
- 31 Voi însă fiți zeloși față de darurile cele mai bune.

Elogiul iubirii

Și eu vă voi arăta o cale și mai minunată.

¹ Dacă aș vorbi limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu aș avea iubire, aș deveni o aramă sunătoare sau un chimval zăgănit.

² Și dacă aș avea [darul] profeției, și dacă aș cunoaște toate misterele și toată știința, și dacă aș avea toată credința așa încât să mut munții, dacă n-aș avea iubire, n-aș fi nimic.

³ Și dacă tot ce am aș da ca hrană [săracilor], și dacă mi-aș da trupul ca să fie ars, dar n-aș avea iubire, nu mi-ar folosi la nimic.

⁴ Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se umflă.

⁵ Ea nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie, nu ține cont de răul [primit].

⁶ Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

⁷ Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură.

⁸ Iubirea nu încetează niciodată. Profețiile vor dispărea, limbile vor înceta. Știința se va sfârși.

⁹ Căci noi cunoaștem în parte și profețim în parte,

¹⁰ însă când va veni ceea ce este desăvârșit, ceea ce este în parte va dispărea.

¹¹ Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil, judecam ca un copil. Când am devenit bărbat, m-am lăsat de cele copilărești.

¹² Căci acum vedem ca în oglindă, neclar, dar atunci [vom vedea] față în față. Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.

¹³ Iar acum rămân acestea trei: credința, speranța și iubirea. Dar cea mai mare dintre toate acestea este iubirea.

Carisma profeției

- ¹ Fiți zeloși pentru iubire, dar tindeți și spre darurile spirituale, mai ales darul profeției.
- ² De fapt, cel care vorbește într-o limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege întrucât el vorbește în Duh lucruri tainice.
- ³ Însă cel care profetește le vorbește oamenilor spre edificare, consolare și încurajare.
- ⁴ Cel care vorbește într-o limbă, se edifică pe sine însuși, însă cel care profetește edifică Biserica.
- ⁵ Desigur, aș dori ca toți să vorbiți în limbi, dar mai ales să aveți darul profeției, căci mai mare este profetul decât cel care vorbește în limbi, în afară de cazul în care dă interpretarea în așa fel încât comunitatea să primească edificarea.
- ⁶ Și acum, fraților, la ce v-ar folosi dacă eu aș veni la voi vorbind în limbi și dacă nu v-aș vorbi spre descoperire sau spre cunoaștere, spre profeție sau spre învățătură?
- ⁷ Tot la fel este și cu cele neînsuflețite care produc sunet, fie flaut, fie ceteră: dacă nu aș face diferență între sunete, cum se va cunoaște ceea ce se cântă la flaut sau la ceteră?
- ⁸ Iar dacă trompeta ar scoate un sunet nedeșluit, cine s-ar mai pregăti pentru luptă?
- ⁹ La fel și voi, dacă nu roștiți cu limba voastră un cuvânt clar, cum se va înțelege ce spuneți? Este ca și cum ați vorbi în vânt.
- ¹⁰ În lume sunt atâtea feluri de limbi și nici una nu este fără înțelesul ei.
- ¹¹ Așadar, dacă nu înțeleg sensul cuvintelor, voi fi pentru cel care vorbește un barbar, iar cel care vorbește va fi un barbar pentru mine.
- ¹² Tot la fel și voi, întrucât sunteți zeloși după cele spirituale, căutați să le aveți cu prisosință pentru edificarea comunității.
- ¹³ De aceea, cel care vorbește într-o limbă să se roage ca să o și interpreteze.
- ¹⁴ Căci dacă mă rog într-o limbă, duhul meu se roagă, pe când mintea mea este fără rod.

- ¹⁵ Așadar, ce trebuie făcut? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta psalmi cu duhul, dar voi cânta psalmi și cu mintea.
- ¹⁶ Altfel, dacă vei binecuvânta cu duhul, cum va putea răspunde omul simplu „Amin” la mulțumirea ta, de vreme ce el nu știe ce spui?
- ¹⁷ Căci, într-adevăr, tu mulțumești frumos, dar celălalt nu este edificat.
- ¹⁸ Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți,
- ¹⁹ dar în Biserică vreau să spun cinci cuvinte cu mintea mea ca să-i învăț și pe alții, decât zeci de mii de cuvinte în [alte] limbi.
- ²⁰ Fraților, nu fiți copii în gândire, ci fiți copii în cele rele, dar în gândire fiți desăvârșiți!
- ²¹ Căci în Lege este scris:
- În alte limbi
și cu buzele străinilor
voi vorbi poporului acestuia,
dar nici așa nu mă vor asculta,*
- spune Domnul.
- ²² În felul acesta, limbile sunt semn, dar nu pentru cei care cred, ci pentru cei care nu cred, pe când profeția este un semn nu pentru cei care nu cred, ci pentru cei care cred.
- ²³ Așadar, dacă s-ar aduna întreaga Biserică într-un loc și toți ar vorbi în limbi, și dacă ar intra niște oameni simpli sau fără credință, n-ar spune că sunteți nebuni?
- ²⁴ Dar dacă toți fac profeții și ar intra cineva fără credință sau simplu, va fi denunțat de toți și judecat de toți.
- ²⁵ Cele ascunse ale inimii vor fi descoperite și, în felul acesta, căzând cu fața la pământ, îl va adora pe Dumnezeu, mărturisind: „Într-adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru”.

Reguli pentru exercitarea carismelor

²⁶ Așadar, ce este de făcut, fraților? Atunci când vă adunați, fiecare, fie că are de cântat un psalm, fie că are o învățătură, fie că are o descoperire, fie că are [de spus] ceva în altă limbă, fie că are o interpretare, să fie totul spre edificare.

²⁷ Dacă cineva vorbește într-o limbă, să fie în doi sau cel mult în trei, deoparte, și cineva să interpreteze.

²⁸ Dacă nu este acolo un interpret, să tacă în Biserică și să-și vorbească sieși și lui Dumnezeu.

²⁹ Profeții să vorbească doi sau trei, iar ceilalți să judece.

³⁰ Dar dacă un altul care stă așezat are o revelație, cel dintâi să tacă.

³¹ Puteți profeti toți, unul după altul, încât toți să primească învățătură și toți să fie mângâiați.

³² Duhurile profetilor sunt supuse profetilor,

³³ căci Dumnezeu nu este [un Dumnezeu] al dezordinii, ci al păcii.

La fel în toate Bisericile sfinților,

³⁴ femeile să tacă în adunări, căci nu le este permis să vorbească, ci să fie supuse, după cum spune și Legea.

³⁵ Dacă doresc să învețe ceva, să-i întrebe pe bărbații lor acasă, căci este rușinos pentru o femeie să vorbească în adunare.

³⁶ Oare de la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai la voi a ajuns?

³⁷ Dacă cineva crede că este profet sau un [om] spiritual, să recunoască în ceea ce scriu că este o poruncă a Domnului.

³⁸ Iar dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă.

³⁹ Așa încât, frații mei, fiți zeloși pentru darul profeției și al vorbirii și nu interziceți [vorbirea] în limbi,

⁴⁰ dar toate să se fie în mod cuviincios și în ordine.

15.

Învierea lui Cristos

- ¹ Vă fac cunoscută, fraților, evanghelia pe care v-am vestit-o, pe care voi ați primit-o și în care ați rămas,
- ² prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa cum v-am vestit-o eu, altfel, în zadar ați crezut.
- ³ Căci v-am transmis, în primul rând, ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi,
- ⁴ a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi.
- ⁵ Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece,
- ⁶ după aceea s-a arătat la peste cinci sute de frați dintr-o dată, dintre care cei mai mulți au rămas până acum, iar unii dintre ei au murit.
- ⁷ După aceea, i s-a arătat lui Iacob și apoi tuturor apostolilor.
- ⁸ Ultimului dintre toți, ca unui născut înainte de vreme, mi s-a arătat și mie,
- ⁹ căci eu sunt ultimul dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am persecutat Biserica lui Dumnezeu.
- ¹⁰ Însă prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt, iar harul lui pentru mine nu a devenit zadarnic, dimpotrivă, am trudit mai mult decât ei toți, nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este în mine.
- ¹¹ Așadar, atât eu, cât și ei, noi predicăm astfel, iar voi astfel ați crezut.

Învierea noastră

¹² Iar dacă se vestește că Cristos a înviat din morți, cum spun unii dintre voi că nu există înviere din morți?

¹³ Iar dacă nu există înviere din morți, nici Cristos nu a înviat!

¹⁴ Însă dacă Cristos nu a înviat, zadarnică este predica noastră și zadarnică este credința voastră.

¹⁵ Iar noi suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu pentru că dăm mărturie împotriva lui Dumnezeu, [spunând] că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, de vreme ce morții nu învie.

¹⁶ Căci dacă morții nu învie, nici Cristos nu a înviat,

¹⁷ iar dacă Cristos nu a înviat, credința voastră este zadarnică și voi sunteți încă în păcatele voastre,

¹⁸ iar cei care au adormit în Cristos au pierit.

¹⁹ Și dacă ne-am pus speranța în Cristos numai în viața aceasta, suntem cei mai [vrednici] de milă dintre toți oamenii.

²⁰ Dar acum, Cristos a înviat din morți, fiind începutul [învierii] celor adormiți.

²¹ Căci de vreme ce printr-un om [a venit] moartea, tot printr-un om [vine] și învierea din morți.

²² Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

²³ Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi Cristos, după aceea cei care sunt ai lui Cristos, la venirea lui,

²⁴ apoi [va fi] sfârșitul, când el va încredința împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și putere.

²⁵ Căci el trebuie să domnească până când va pune toți dușmanii sub picioarele lui.

²⁶ Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea.

²⁷ De fapt, *toate le-a supus sub picioarele lui*. Însă când spune că „toate le-a supus”, este evident că în afară de cel care i-a supus lui toate.

- 28 Iar când toate îi vor fi supuse, atunci și el, Fiul, se va supune celui care i-a supus lui toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.
- 29 Și apoi ce vor face cei care sunt botezați pentru cei morți? Dacă într-adevăr morții nu învie, de ce se mai botează pentru ei?
- 30 Iar noi de ce să riscăm la orice oră?
- 31 În fiecare zi eu sunt în pericol de moarte, fraților, o jur pe mândria mea care sunteți voi, pe care o am în Cristos Isus, Domnul nostru.
- 32 Dacă numai din [motive] umane m-am luptat împotriva fiarelor în Efes, la ce-mi folosește? Atunci, dacă morții nu învie,
să mâncăm și să bem
căci mâine vom muri.
- 33 Nu vă înșelați:
„Tovărășiile rele strică bunele moravuri”.
- 34 Veniți-vă cu adevărat în fire și nu păcătuți pentru că sunt unii care nu au cunoașterea lui Dumnezeu: o spun spre umilirea voastră.

Calitățile trupului înviat și situația celor care vor trăi la parusie

- 35 Însă, va spune cineva: „Cum învie morții? Cu ce trup vor veni?”
- 36 Nebunule! Ceea ce semeni tu nu prinde viață dacă mai întâi nu moare.
- 37 Și ceea ce tu semeni, nu semeni trupul care va fi, ci doar un simplu grăunte, poate de grâu sau de altă plantă,
- 38 însă Dumnezeu îi dă trup după cum vrea și fiecareia dintre semințe îi dă trupul propriu.
- 39 Nu orice trup este același trup, ci unul este [trupul] oamenilor, altul este trupul animalelor, altul este trupul păsărilor și altul, al peștilor.

- 40 Există și trupuri cerești și trupuri pământești, însă alta este gloria celor cerești și alta a celor pământești.
- 41 Una este strălucirea soarelui, alta este strălucirea lunii și alta este strălucirea stelelor, căci o stea diferă de altă stea în strălucire.
- 42 Tot la fel este și învierea morților: se seamănă în putrezire și se învie în neputrezire;
- 43 se seamănă în necinste și se învie în glorie; se seamănă în slăbiciune și se învie în putere;
- 44 se seamănă un trup fizic și învie un trup spiritual, căci dacă există un trup fizic, există și unul spiritual.
- 45 Așa și este scris: *primul om, Adam, a fost făcut cu suflet viu*, cel din urmă Adam, cu Duhul dătător de viață.
- 46 Dar nu cel spiritual [apare] mai întâi, ci cel firesc, apoi cel spiritual.
- 47 Primul om este făcut din pământ, este pământesc; al doilea om este din cer.
- 48 Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești.
- 49 Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.
- 50 Fraților, eu spun aceasta: carnea și sângele nu pot moșteni împărăția lui Dumnezeu, nici putrezirea nu va moșteni neputrezirea.
- 51 Iată, vă spun o taină: nu toți vom muri, însă toți vom fi schimbați.
- 52 Într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul trâmbiței de apoi, căci va suna trâmbița și morții vor învia neputreziți, iar noi vom fi schimbați.
- 53 Căci această [ființă] supusă putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire și această [ființă] muritoare trebuie să se îmbrace în nemurire.
- 54 Dar când [ființa] aceasta supusă putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și [ființa] aceasta muritoare se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul scris:
- Moartea a fost înghițită de victorie.*
- 55 *Unde este, moarte, victoria ta?*
- Unde este, moarte, ghimpele tău?*

⁵⁶ Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este Legea.

⁵⁷ Însă, mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

⁵⁸ Așa încât, frații mei iubiți, fiți tari, neclintiți; prisosind totdeauna în lucrarea Domnului, știind că munca voastră nu este zadarnică în Domnul.

IV. CONCLUZIE

16.

Colecta pentru Ierusalim

¹ Cât despre colectele pentru sfinți, voi să faceți așa cum am hotărât pentru Bisericile din Galația:

² în prima [zi] a săptămânii, fiecare dintre voi să pună deoparte, la el acasă, păstrând ceea ce i se pare bun, ca să nu aibă loc colectele atunci când voi veni.

³ Iar când voi veni, îi voi trimite cu scrisori pe cei pe care îi stimați ca să ducă darul vostru la Ierusalim

⁴ și dacă este cazul să merg și eu, vor merge cu mine.

Planurile lui Paul

- ⁵ Voi merge la voi, după ce voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia voi trece.
- ⁶ Voi rămâne la voi sau chiar voi ierna [acolo] pentru ca voi să mă însoțiți acolo unde voi merge.
- ⁷ Căci de data aceasta vreau să vă văd nu doar în treacăt, căci sper să rămân la voi un timp, dacă Domnul îmi va permite.
- ⁸ Voi rămâne totuși la Efes până la Rusalii.
- ⁹ Căci mi s-a deschis o poartă largă și favorabilă pentru activitate, dar sunt și mulți care se împotrivesc.
- ¹⁰ Dacă vine Timotei, vedeți să stea la voi fără teamă, căci el muncește ca și mine la lucrarea Domnului.
- ¹¹ Nu cumva să-l disprețuiască cineva. Însoțiți-l în pace ca să vină la mine pentru că îl aștept împreună cu frații.
- ¹² Cât despre fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi împreună cu frații, dar nu a vrut nicidecum să vină acum. Va veni când va găsi un moment prielnic.

Îndemnuri și salutul final

- ¹³ Vegheați, rămâneți tari în credință, îmbărbătați-vă și întăriți-vă.
- ¹⁴ Toate să fie făcute în iubire.
- ¹⁵ Vă îndemn, fraților – voi cunoașteți casa lui Stefanas; ei sunt primul rod al Ahaiei și s-au dedicat slujirii sfinților –
- ¹⁶ să vă supuneți și voi unora ca aceștia și oricui colaborează și trudește cu ei.
- ¹⁷ Mă bucur de venirea lui Stefanas, a lui Fortunatus și a lui Ahaicus pentru că ei au suplini lipsa voastră.
- ¹⁸ Într-adevăr, ei au liniștit duhul meu și al vostru. Așadar, purtați recunoștință unora ca aceștia.
- ¹⁹ Vă salută Bisericele din Asia. Vă salută mult, în Domnul, Acvila și Priscila, împreună cu comunitatea din casa lor.
- ²⁰ Vă salută toți frații. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.

- ²¹ Salutul este scris cu mâna mea, Paul.
- ²² Dacă cineva nu-l iubește pe Domnul, să fie blestemat! Marana tha!
- ²³ Harul Domnului Isus să fie cu voi!
- ²⁴ Iubirea mea este cu voi toți în Cristos Isus!

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco